

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/53/2017
Identifikačné číslo spisu: 6414010151
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6414010151.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného K. I. pre obzvlášť závažný zločin nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2To/45/2016, zo dňa 19. mája 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. I., sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/53/2014, zo dňa 6. apríla 2014 bol obvinený K. I. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 07. augusta 2013 potom, čo dal obvinený K. I. J. J. asi 300,- eur, tento kúpil v obci Šintava, okres Galanta, psychotropnú látku - metanfetamín o celkovej hmotnosti 9.688 g, ktorú si rozdelili a následne ju prevážili v osobnom motorovom vozidle zn. VW Jetta, ev.č. Y. XXX W., kde medzi Hronským Beňadikom a Orovnicou, okres Žarnovica, bolo vozidlo zastavané a kontrolované, pričom u obžalovaného K. I. bolo pri kontrole zaistené na strane spolujazdca v cigaretovej škatuľke 1,704 g metanfetamínu s obsahom účinnej látky 36,8 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 73 jednorázovým dávkam pričom metanfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

- pričom právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 3T/96/2013, zo dňa 02. júla 2013 bol odsúdený za zločin nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a bol mu

uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol probačným a mediačným dohľadom podmienčne odložený na skúšobnú dobu 4 roky a bolo mu uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových, omamných a psychotropných látok.

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák., súd uložil obvinenému ochranný dohľad na 1 (jeden) rok. Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. bude obvinený povinný sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne hlásiť v určených hodinách u orgánu vykonávajúceho ochranný dohľad.

Voči predmetnému rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 319 Tr. por. uznesením, sp. zn. 2To/45/2016, zo dňa 19. mája 2016, zamietol.

Obvinený napadol uvedené rozhodnutie krajského súdu dovolaním, ktoré podal podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., v ktorom uviedol takmer totožné dôvody ako v odvolaní a to, že svedkami bolo potvrdené, že obvinený nevyhľadával v deň spáchania skutku, t.j. dňa 06. augusta 2013 ani deň potom prítomnosť svedka J., pričom nemal o stretnutie s ním záujem z dôvodu, že kontakt s takouto osobou, by mu mohol privodiť trestné stíhanie vzhľadom na to, že bol pred tým za obdobnú činnosť trestaný. Bol to práve svedok J., ktorý vyhľadal obvineného, kontaktoval ho a žiadal od neho pôžičku vo výške 300,-eur. Obvinený mu žiadne peniaze nedal, lebo nemal. Je pravdou, že s ním išiel, ale nevedel cieľ ani účel cesty a s týmto sa bližšie zoznámil až po príchode na miesto samotné (mesto Sered') ako i pri kontakte s osobami, ktoré boli obvinenému známe z videnia. Je paradoxom, že niekto tvrdí, že drogy zadovážil práve on a nakladal s nimi. Uvedené je v absolútnom rozpore s tým, čo bolo predmetom dokazovania, a to už i s poukazom na biologické stopy, DNA ako i skutočnosť, že stopy, ktoré sa našli na krabičke s drogami patrili svedkovi J.. Napriek tomu, že svedok J. bol pod vplyvom drog v čase, keď ich zastavila polícia, podával v takomto stave informácie a vysvetlenia s úmyslom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pretože mal aj eminentný záujem vyjsť v ústrety prokuratúre, vzhľadom na možnosť ukončenia jeho vecí dohodou. Neexistuje teda jediný dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z páchania trestnej činnosti, t.j. že kupoval drogy, rozhodoval o ich rozdelení ako i že požičal svedkovi J. na ich kúpu finančné prostriedky. Obvinený je toho názoru, že uznanie viny prvostupňovým ako i druhostupňovým súdom absolútne nekorešponduje s výsledkami vyšetrovania.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor podaním zo dňa 09. augusta 2017, ktorý uviedol, že obvinený v dovolaní udáva v podstate rovnaké okolnosti, ktoré uviedol i v odvolaní. Rozhodnutie okresného ako aj krajského súdu považoval za správne a zákonné, pričom všetky dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní ako aj konaní pred súdom boli vyhodnotené správne. Námiety obvineného sa týkajú hodnotenia dôkazov a skutkových zistení preto prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je naplnený len vtedy, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V prípade, ak chce byť obvinený úspešný v dovolacom konaní, námietky uvedené v dovolaní nemôžu smerovať do skutkových zistení ani spôsobu hodnotenia dôkazov súdom nižších stupňov.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie to, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod.

Obvinený v dovolaní namieta, že neexistuje dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z páchania trestnej činnosti (teda, že kupoval drogy, rozdeľoval ich, poskytoval na ne finančné prostriedky) ako i, že uznanie viny prvostupňovým ako i druhostupňovým súdom absolútne nekorešponduje s výsledkami vyšetrovania.

Dovolací súd uvádza, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať, a preto nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení. Len odvolací súd v rámci odvolacieho konania môže dopĺňať, resp. korigovať skutkové závery súdu prvého stupňa, nakoľko ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvého stupňa. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia dôkazov, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia.

Dovolací súd uvádza, že právna kvalifikácia stíhaného trestného činu u obvineného ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držba a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zodpovedá skutkovej vete (zistenému skutku) v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom nie sú dané žiadne okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu, či zánik trestnosti činu ani chyby pri uložení trestu. Preto je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a so zreteľom na to nemohol najvyšší súd rozhodnúť inak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.